

דבר תורה לפרשת תצוה

מאת החייל הקדוש עמיחי רובין הי"ד

סיכום על פי שיעור של הרב עוזי חובב בשיחות הרצי"ה קוק זצ"ל

הרצי"ה מדגיש בשיחות, שיציאת מצרים היא מעשה שיש לו ערך לכל הדורות - בכל יום מזכירים את מה שקרה בזמן מסוים, והסתיים. אותו דבר בעניין מתן תורה. אמנם מעמד הר סיני היה לכל הדורות, אבל המעשה עצמו היה למשך יום אחד - והסתיים. לעומת שני האירועים האלה, היסוד השלישית - "ושכנתי בתוכם" של ספר שמות, הוא לא אירוע חד פעמי שהסתיים אלא מאז קיימת בתוכנו השראת שכינה. אור החיים אומר שהשכינה היא כלל ישראל.

ר' צדוק אומר שבמילים "ושכנתי בתוכם" הכוונה - שהשכינה מופיעה בכל פרט ופרט. רק בגלל שנוצרה אומה ביציאת מצרים הקב"ה יכול להופיע. הקב"ה מופיע על אומה ולא על פרטים, על ציבור ששייך כולו. אם כך, בכולנו יש קצת שכינה. לעובדה זו יש נפקא מינה גדולה. זו הסיבה שבגללה אומרים חז"ל: "כל מקום שגלו ישראל גלתה שכינה עמהם", כי השכינה היא בתוך עמ"י ולכן גולה עמהם. וזה מה שאומר ה' לשלמה המלך: "ושכנתי בתוך עמי ישראל ולא אעזוב את עמי ישראל".

מצד שני, ישנו הציווי "ועשו לי מקדש" - המעלה הרוחנית צריכה להיות ממשית, צריכה להופיע בדבר ממשי, באבנים בטיט, אחרת זה לא מועיל כלום. אנחנו רוצים שהשכינה תרד עד האדמה. שכינה זה דבר רוחני, אבל בית זה דבר אנושי. בני האדם בונים בתים בארץ ישראל, אבל הקרקע שעליה הם בונים את הבית היא דבר אלוקי. יוצא מכאן שביהמ"ק שנמצא על אדמה אלוקית ונועד כדי להוריד את השכינה האלוקית, הוא סנדויץ' באמצע.

ולכן צריך לבנות דבר מאוד מדויק כדי שהקב"ה יגור שם. אנחנו כבולים בין 2 מציאויות שהן לא אנחנו. הקב"ה הוא בעל הבית על הארץ - "כי לי כל הארץ", ולכן אף אדם לא יכול לתת את הארץ לגויים. א"י היא אלוקית היא לא שלנו, ברגע שבנינו את ביהמ"ק הארץ נהייתה קדושה.

הארץ היא אלוקית, אבל איך דואגים שהקדושה האלוקית תופיע בארץ? בונים את ביהמ"ק ואז הארץ מקבלת קדושה.

ומה הנפקא מינה? חז"ל אומרים שגם כאשר ישראל גולים וביהמ"ק חרב, עדיין נשאר הארץ בקדושתה. מאז שבנה שלמה המלך את בית המקדש הראשון, המקום רצוף קדושה. וארץ קדושה מגדלת גידולים דווקא לעם קדוש, ולכן כשעם ישראל בגלות היא לא מגדלת כלום. וכדברי ר' אבא בסנהדרין: "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבא". עמ"י חוזר, א"י חוזרת לתת פירות. רואים שכבר בתחילת הדרך יש משכן. למה יש משכן? כי אנחנו לא בארץ, אנחנו במדבר. כשהולכים במדבר אין איזו אדמה שיכולה לקדש משהו. לעומת זה האדמה של א"י כ"כ קדושה שהיא מקדשת אותנו. הארץ כ"כ קדושה, ולכן ראוי שכל יהודי ויהודי שעושה מעשה בארץ יעשה אותו בקדושה. לרמב"ם בספר המצוות יש שיטה, שיש מצווה לנענע לולב שישה ימים בחג. אבל היום הרי אין בית מקדש? הרמב"ם אומר שמרגע

שקם ביהמ"ק הארץ ספגה קדושה. וזה שאין היום ביהמ"ק, זה שהוא חרב - זה לא מעכב. האדמה נשארה קדושה, ולכן צריך לקיים את המצווה בצורה שלמה. יש עוד מושג ביחס למה שנצטוונו לבנות. חוץ מ'משכן' ו'מקדש' ישנו המושג 'אהל מועד', שם הקב"ה מתוועד עם משה רבינו, עם משה ששקול כנגד כל ישראל. כדי שכל זה יקרה אנחנו צריכים להתרגל שקודם כל כשמגיעים ארצה לא רצים מיד לביהמ"ק ומטיילים שם, אלא על פי הרמב"ם ישנן שלוש מצוות שנצטוו ישראל לקיים בכניסתן לארץ:

1. הקמת מלכות.

2. המלכות מוחה את עמלק.

3. בונים את ביהמ"ק.

אי אפשר להשרות שכינה כשא"י מלאה בשבעת העממים. זה לא שייך כי שכינה זה על האומה עצמה, ולא עליה כשהיא מעורבת בדברים אחרים. לכן צריך מלך שיטפל בכל הקוצים, בכל מה שלא שייך. בעניין זה צריך שכולם יהיו באירוע. שכינה היא לא של קבוצה שרוצה להיות באירוע, שכינה היא של כלל האומה. צריך שהאומה תרצה לפעול, תטהר מאויביה ואז נוכל לבנות את ביהמ"ק ולהשרות שכינה. חייבים את כלל ישראל בשביל זה.

אחרי שבנינו בית שמחובר לקרקע, יש בבית גם כלים. הם לא מחוברים לקרקע, הם עומדים על הקרקע. אומות העולם וטיטוס - מה הם יכלו לקחת מבית המקדש? את הכלים שלא מחוברים לקרקע, אבל את קדושת המקום הם לא יכולים לקחת. הם לא יכולים לגעת בזה.

(חלום...)

פרשת תרומה היא הכלל - הולכים לבנות בניין המחובר לקרקע, את בית המקדש. רק לאחר מכן מגיע הציווי לבנות את הכלים. לכן זה לא מאוד עוזר לעמ"י לייצר היום כלים למקדש. כי לא דרך הכלים אתה מקדש את האדמה. א"א לבנות כלי, אין מה לבנות כלי כי לא תהיה בו קדושה. הכלים נבנים לאחר שבונים את המקדש, כי צריך לעבוד עם קדושה הזאת.

(...הוא הלא נרופי אל...)

